

vel, endogsaa saa godt, at man har kunnet tænke paa at yde Hjælp til andre Lande. Jeg tror absolut, det vil være gavnligt og ligefrem nødvendigt for det, som den højtærede Indenrigsminister kalder Produktionens Fremme i Danmark, at vi indskrænker det Kvantum Korn, der skal paalignes. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) nævnede 7 à 7½ Mill. Tønder. Men i Aar klarer vi os i alt Fald med ca. 6 Mill., saa jeg for mit Vedkommende kunde være med til at gaa noget længere ned. Men at vi skal have noget Korn i Behold, saa at vi kan gøre, hvad vi i denne farlige og sørgelige Tid bør kunne gøre, nemlig støtte vore Nabolande, det er jeg ganske klar over; men det kan jo ske paa anden Maade end ved at paaligne det allerede nu. Som jeg sagde før, anser jeg det for at være ganske nødvendigt, at vi opretholder vore Besætninger, for at vi i Fremtiden kan faa baade Smør og Mælk.

I § 9 staar der, at Statens Korn bl. a. skal anvendes til Fremstilling af Brød, Mel og Gryh og til Foderkorn. Hvad dette Foderkorn er, kunde jeg dog have Lyst til at faa pointeret lidt nærmere. Meningen maa vel være, at det skal være til Byernes og Hærens Heste, idet der i Forvejen er taget Hensyn til Foder til en vis Svineproduktion, og det er jo ikke Meningen, at der skal gives Foderkorn af Statens Beholdninger tilbage til Landbrugerne til deres Kreaturer. Derfor mene jeg, at Meningen med Foderkornet er, at det skal være til Byernes og Hærens Heste, og i saa Tilfælde er der ikke noget at sige dertil. Hvad angaar Korn til Bryggerier, Malterier o. s. v., har jeg ikke andet at bemærke, end at jeg synes, man kunde tænke sig at finde en Udvej, saa at Landbrugerne kunde faa leveret noget Byg til nødvendigt Husholdningsbrug hjemme. Det er lige haardt nok for mangan en mindre velsitueret Landbo, at han skal levere sit Korn til en fastsat Pris, medens Bryggeren kan have frit Slag overfor ham, og det kan ikke nytte noget, at der er fastsat en vis Pris for Øl her i København, baade for det, man kalder Hvidtøl, og skattefrit eller alkoholsvagt Øl. Jeg synes, det er lige haardt nok, at han skal levere sit Korn og derefter give en uforholdsmæssig høj Pris for at kunne faa noget almindeligt Husholdningsøl. Men det vilde føre for vidt at komme dybere ind paa sligt her, det vil jo kunne drøftes i et Udvalg. Jeg synes blot, jeg vilde nævne det, fordi jeg mener, man maatte kunne finde en Maade, hvorved den Mand, der har dyrket

Byg, ikke kommer til at betale en uforholdsmæssig høj Pris for ganske almindeligt, dagligt Øl. Jeg peger kun herpaa, fordi jeg finder, at dette vilde være uretfærdigt.

Jeg maa give det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) fuldstændig Ret i, at den Grænse, der er sat ved 20,000 Kr.s Jordværdi med Hensyn til Kartoffelprisen, er noget vilkaarlig valgt. I det hele er der noget mærkværdigt i, at vi, som for ganske faa Aar siden arbejdede i vort Ansigts Sved paa at faa væltet alle Skel, nu arbejder lige saa ihærdigt paa at finde paa andre. Jeg kan ikke se rettere end, at det er blodig Uret imod den Mand, der har en Ejendom til lidt over 20,000 Kr.s Jordværdi, at han ikke skal kunne faa Del i den højere Pris, medens den, der kun mangler nogle faa Hundrede Kr. i denne Jordværdi, skal kunne faa disse 5 Kr. mere pr. Tønde Kartoffler — det er jo for Resten ikke længe siden, at vi kun fik 2½ eller 2 Kr. for en Tønde Kartoffler —, fordi han er saa heldig stillet, at hans Ejendoms Jordværdi er nogle faa Hundrede Kroner under 20,000 Kr. Det kan ikke være retfærdigt. Der er ingen, der siger, at fordi en Mand mangler nogle faa Hundrede Kroner i 20,000 Kr., er han væsentlig mindre velhavende end den, der har nogle faa Hundrede Kroner over; thi det kunde jo være, at den ene var en Pebersvend og den anden havde 14 Børn. Den Slags vilkaarlige Grænser skal man saa vidt muligt holde sig fra, fordi de vækker en uhyre Misfornøjelse, som er i høj Grad berettiget; thi der er ingen Mening i, at den ene skal have 5 Kr. mere for sine Kartoffler end den anden. Derimod er der god Mening i, at man paaskønner, at der dyrkes Kartoffler, fordi det er et fortræffeligt Næringsmiddel, som ogsaa kan bruges til Udførsel til Udlandet; men saa maa alle de, der dyrker dem, have en Paaskønnelse, som bør ligge i, at man ligner mindre Korn paa deres Ejendomme.

Jeg skal ikke komme ind paa Prisansættelserne. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) var jo meget glad over, at Sukkerprisen skal nedsættes med 7 Øre, men han ønskede hellere, at det skulde være 8. Ja, det ærede Medlem er jo Jyde og repræsenterer Jyderne, og for dem gaar det efter Recepten „og jæn til“. Jeg tvivler ikke om, at hvis der havde været foreslaaet 8, vilde det ærede Medlem ogsaa hellere have haft „jæn til“ og sagt 9. Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorfor det ærede Medlem saa ikke hellere gik til en Forhøjelse fra 15 til 16 Øre paa et 8 Punds Rugbrød, for 8 gaar jo da op i 16; men det